

prvé stolice, by o ní v rozsahu zrušení znovu jednal a rozhodl (§ 288, odst. 2 čís. 3 tr. ř.).

Čís. 3736.

Skutková podstata zločinu podle § 128 tr. zák. sice nepředpokládá, by ukojení chlípných chtíčů bylo dosaženo, nýbrž stačí takové pohlavní zneužití, jež jen dráždí nebo stupňuje smyslnost, a tomu odpovídající úmysl pachatelův,

a smilnost podle § 516 tr. zák. předpokládá, že jednání, dotýkající se pohlavní sféry, prýští z podrážděnosti pohlavního chtíče nebo směřuje k tomu, by pohlavní pud pachatele nebo jiné osoby byl drážděn.

Z toho však nelze vyvozovati, že každý smilný čin, předsevzatý na osobě pod 14 lety, již naplňuje za všech okolností skutkovou podstatu § 128 tr. zák.; při tomto zločinu musí býti cílem smilného jednání ukojení chlípných chtíčů v onom nejširším smyslu; jednal-li pachatel smilně jen následkem podrážděnosti pohlavního chtíče, nenesl-li se však jeho úmysl k tomu cíli, by tímto jednáním byla jeho smyslnost drážděna a stupňována (bylo-li smilné jednání jen důsledkem předcházející podrážděnosti pohlavního pudu pachatele, nikoli cílem toho, by tato podrážděnost byla přivoděna nebo stupňována), není tu úmyslu směřujícího »k ukojení chlípných chtíčů«, a takové jednání nespadá pod § 128 tr. zák.), nýbrž může býti jen přestupkem podle § 516 tr. zák.

(Rozh. ze dne 20. ledna 1930, Zm I 470/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmáteční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. května 1929, jímž byl obžalovaný, byv obžalován pro zločin zprznění podle § 128 tr. zák., uznán vinným jen přestupkem proti veřejné mravopověstnosti podle § 516 tr. zák.

D ů v o d y:

Dovolávajíc se číselně důvodů zmátečnosti § 281 čís. 5 a 10 tr. ř. namítá zmáteční stížnost státního zastupitelství, že si rozsudek odporuje, pokud uznal na vinu obžalovaného pro smilné jednání podle § 516 tr. zák., současně však odmítl skutkovou podstatu zločinu § 128 tr. zák., ač přece každé smilné jednání jest vykonáno vždy z důvodů pohlavních a slouží při nejmenším k tomu, by se smyslnost dráždila nebo stupňovala. Těmito vývody napadá zmáteční stížnost rozsudek po stránce právní, vytýkajíc rozsudku mylný výklad pojmu »smilného činu« a mylné nazírání právní, pokud si soud neuvědomil, že k ukojení chlípných chtíčů podle § 128 tr. zák. stačí i pohlavní zneužití, jež »jen smyslnost dráždí nebo stupňuje«. Ani v tom ani v onom směru nelze zmáteční stížnosti přisvědčiti. Správným jest ovšem, že se podle judikatury nejvyššího soudu, která zřejmě tane zmáteční stížnosti na mysli, ke skutkové podstatě zločinu podle § 128 tr. zák. nepředpokládá, by ukojení chlípných chtíčů bylo dosaženo, nýbrž že stačí pohlavní zne-

užití, jež jen dráždí nebo stupňuje smyslnost, a tomu odpovídající úmysl pachatele; a správným jest i, že smilnost podle § 516 tr. zák. předpokládá, že jednání, dotýkající se pohlavní sféry, prýští z podrážděnosti pohlavního chtíče nebo směřuje k tomu, by pohlavní pud pachatele nebo jiné osoby byl drážděn. Leč z těchto právních zásad nelze ještě vyvozovati, — jak se patrně stíží — že každý smilný čin, předsevzatý na osobě pod 14 lety, již naplňuje za všech okolností skutkovou podstatu § 128 tr. zák. Jest si vždy uvědomiti, že při tomto zločinu musí býti cílem smilného jednání ukojení chlípných chtíčů v onom nejširším smyslu; jednal-li pachatel smilně jen následkem podrážděnosti pohlavního chtíče, nenesl-li se však jeho úmysl k tomu cíli, by tímto jednáním byla jeho smyslnost drážděna a stupňována, bylo-li, jinými slovy řečeno, smilné jednání jen důsledkem předcházející podrážděnosti pohlavního pudu pachatele, nikoli cílem toho, by tato podrážděnost byla přivoděna nebo stupňována, nevykazuje takový skutek veškeré zákonné náležitosti § 128 tr. zák. pro nedostatek úmyslu směřujícího »k ukojení chlípných chtíčů«, a může naplniti jen skutkovou podstatu přestupku § 516 tr. zák. Je tedy nasnadě, že rozsudek není právně pochybený, uznal-li na vinu obžalovaného podle § 516 tr. zák., vyloučiv jakýkoli jeho úmysl, nesoucí se k ukojení chlípných chtíčů. Tento úmysl napadený rozsudek skutečně vyloučil, zabývá se cílem, k němuž smilná (necudná) činnost obžalovaného směřovala, a zjistiv v této příčině, že obžalovanému vůbec nešlo o nic jiného, než by s děvčaty žertoval, třebas i způsobem podle § 516 tr. zák. závadným; tento výrok odůvodňuje soud náležitě poukazem k stáří obžalovaného a ke způsobu jeho jednání; nemůže býti proto pochybnosti o tom, že rozsudkem měly býti vyloučeny vůbec každé možnosti, pokud se týče jakýkoliv vztah k ukojení chlípných chtíčů, třebas i spočívající jen ve dráždění nebo v stupňování smyslnosti. Jelikož stížnost těmto skutkovým zjištěním nevytýká žádnou z formálních vad čís. 5 § 281 tr. ř., jsou závazná i pro řízení zrušovací; i bylo zmateční stížnost jako neodůvodněnou zavrhnouti.

Čís. 3737.

Pobuřování proti Čs. státu pro jeho demokraticko-republikánskou formu státní (§ 14 čís. 1 zák. na ochr. rep.) jednostranným a tendenčním oslavováním S. S. R. (výkřiky: »Sláva sovětskému Rusku, ať žije rudá armáda, ať žije pátá divise rudé armády«), jímž pachatelé zřejmě projevíli přání, by tu místo Čs. republiky zavládla komunistická republika Sovětů podle ruského vzoru.

Spoluvina na onom přečinu § 14 čís. 1 zák. na ochr. rep., dal-li kdo ona závadná hesla pachatelům za tím účelem, by je veřejně provolávali a tak prováděli komunistickou volební agitaci.

Vykonal-li pachatel úmyslně něco jiného nebo více, než k čemu směřoval úmysl spoluvinníka (návodce atd.) nebo účastníka (excess), nelze spoluvinníku i toto přičítati.